

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/191/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715201383
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2017:2715201383.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobkyne: P. F., N.. XX.XX.XXXX, A. S.Í. XXXX/X, XXX XX S. , zast. JUDr. Alenou Arbetovou, advokátkou so sídlom Námestie sv. Martina 3A, 908 51 Holíč proti žalovaným: 1. J.. V. C., N.. XX.X.XXXX, A. W. XXX, W.: XXX XX, 2. KASSIA International, a.s., so sídlom Lúčky 1737/74, 908 51 Holíč, IČO: 34 139 486 , zast. JUDr. Václavom Sosnom, advokátom sídlom Námestie slobody 2, 909 01 Skalica, o zaplatenie 139, 82 eur a 37.245 Kč, takto

rozhodol:

- I. Súd zamietá žalobu voči žalovanému v 1. rade.
- II. Súd zamietá žalobu voči žalovanému v 2. rade.
- III. Súd žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznáva.
- IV. Súd priznáva žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania 100 %.
- V. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou v zmysle pripustenej zmeny petitu domáhala, aby súd zaviazal žalovaného (bez konkrétnej špecifikácie, či spoločne a nerozdielne alebo akú sumu má zaplatiť každý z žalovaných) zaplatiť jej sumy 139, 82 eur a 37.245 Kč titulom škody spôsobenej jej v súvislosti s nákladmi na ošetrovanie a liečbou jej psa napadnutého psom žalovaných, trovy konania.

2. Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že dňa 30. 4. 2014 bol na sídlisku R. M. S.Č. napadnutý jej pes. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že po siedmej hodine ráno išla venčiť psa, ktorého mala riadne na vôdzke. Jej psa napadol nemecký ovčiak, pohryzol ho v oblasti chrbta a krku, spôsobil mu rozsiahle zranenia. Podľa žalobkyne v tento deň od 6:55 hod. telefonovalo na mestskú políciu niekoľko občanov, aby ohlásili pohyb dvoch nemeckých ovčiek bez dozoru. V žalobe uviedla, že mestská polícia zistila, že nemecké ovčičky patria žalovanému v 1. rade, ktorý ich využíva na ochranu svojho majetku, kde podniká. Žalovaný v 1. rade bol dňa 1.5.2014 uznaný vinným zo spáchania priestupku, uložená mu pokuta 30 eur pre porušenie § 48 zákona č. 372/1990 Zb. a všeobecného záväzného nariadenia mesta S. Č.. XX/XXXX. Žalovaný v 1. rade svojim konaním porušil preventívnu povinnosť predchádzať škodám v zmysle § 415 OZ a zodpovedá za vzniknutú škodu aj v zmysle § 420 ods. 1) OZ. Žalobkyňa sa odvolala na uznesenie NS ČR sp. zn. 25 Cdo/9/2002, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/28/2008. Spôsobená škoda predstavuje u žalobkyne sumu za lekárske vyšetrenie ako aj ďalšie zákroky v súvislosti s jej psom robené v dôsledku napadnutia nemeckým ovčikom. K zraneniam psy žalobkyňa uviedla, že mal mnohopočetnú fraktúru rebier, pneumotorax a postihnutie pľúc, bol silne dyspnoický, predná končatina

vextenzii (tzn. natiahnutá), pretlakové močenie, sliznicu a spojivky mal bledé. Zranenia boli tak závažné, že reálne existovala hrozba poškodenia miechy a traumatického vyskočenia medzistavcovej platničky. 3. Náklady na ošetrovanie psa vymedzila sumou sumu 11 038,- Kč a 20 eur za bezprostredné vyšetrenie po napadnutí ovčiakom. Ďalšiu sumu 59 Kč definovala ako škodu za lieky. Náklady spojené s navštevovaním veterinára v dôsledku napadnutia psa predstavujú sumu za pohonné látky v Česku spolu v sume 3 853,50 Kč a sumu 119,82 eur. Celkovú výška škody v žalobe vymedzila sumou 139,82 eur a 14.950,50 Kč. V priebehu konania absolvovala žalobkyňa v Česku ďalšie zdravotné výkony so psom, s čím mala ďalšie výdavky v sume 22.294,50 Kč, o ktorú sumu aj rozšírila petičnou žalobou. V súvislosti s potrebou splnenia všetkých štyroch podmienok na náhradu škody v súvislosti s príčinnou súvislosťou dala do pozornosti rozsudok NS ČR sp. zn. 23 Cdo/3337/2007, rozsudku NS ČR sp. zn. 21 Cdo/300/2011. Podľa žalobkyne hlavnou príčinou vzniku škody je nekontrolovaný a nezabezpečený pohyb nemeckých ovčiakov. Vyzvala dňa 12.11.2014 žalovaného v 1. rade písomne na náhradu škodu, ale ten na výzvu nereagoval.

4. Žalovaný v 1. rade v písomnom vyjadrení nesúhlasil so žalobou a s tým, že by jeho pes spôsobil škodu opísanú v žalobe. Žiadal žalobu zamietnuť.

5. Žalobkyňa doručila súdu dňa 31.10.2016 návrh na pristúpenie ďalšieho subjektu na stranu žalovaného (žalovaný v 2. rade). Uznesenie (o pripustení vstupu žalovaného v 2. rade do konania)č.k. 7C/191/2015-134 zo dňa 3.11.2016 nadobudlo právoplatnosť dňa 17.2.2017. Žalovaný v 2. rade žiadal taktiež žalobu zamietnuť ako neodôvodnú.

6. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán sporu, výsluchom svedkov (Y. V., W. F.), služobným záznamom mestskej polície S. zo dňa 30.4.2014, všeobecným záväzným nariadením Mesta S. č. 32 (§4 vodenie psa), platobným výmerom č. 2014024001 zo dňa 5.5.2014 na sumu 8.010 Kč, platobným výmerom č. 2014024146 z 13.5.2014 na sumu 1850 Kč, lekárskou správou z denného záznamu V.. Q. K. zo dňa 1.5.2014, denným záznamom V.. K. zo dňa 2.5.2014, platobnými výmery V.. M. (č. 20140062 na sumu 2348 Kč, č. 201400585 na sumu 680 Kč), príjmovým dokladom na sumu 20 eur, platobnými výmery na sumu 688 Kč a 308 Kč, pokladničnými dokladmi z lekárne (na sumy: 9,72 eur, 10,22 eur, 9,72 eur, 7,75 eur), pokladničnými bločkami na pohonné hmoty (z 16.5.2014, 15.7.2014, 2.7.2014, 2.6.2014, 24.5.2014, 24.6.2014, 12.8.2014, 17.8.2014, 28.5.2014, 31.5.2014, 13.7.2014, 27.7.2014, 6.7.2014, 25.7.2014, 9.8.2014, 1.5.2014, 5.5.2014, 7.5.2014, 12.7.2014, 6.6.2014, 16.6.2014), predžalobnou výzvou žalobkyne na žalovaného v 1. rade, písomným vyjadrením V.. M. (volaná ako svedkyňa), správou Mesta S., fotografiami s inzerátmi nemeckého špica z internetovej stránky bazos.sk, úplným výpisom z obchodného registra na žalovaného v 2. rade, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

7. Žalobkyňa je vlastníčkou psa - nemecký stredný špic (ďalej len "pes"), ktorého nadobudla zadarmo cez inzerát. Pes je bez papierov, má 9 rokov, nie je určený na chov. Samotná žalobkyňa je zamestnaná, pracuje na plný pracovný pomer. Počas jej pracovnej doby sa o psa stará jej manžel. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že jej manžel bol venčiť 30.4.2014 jej psa, keď došlo k udalosti. On bol aj prítomný pri tom, keď policajti povedali že je to C. pes. Manžel išiel so psom hneď k veterinárovi, ktorý ho prvotne ošetril. Na druhý deň jej manžel so synom a psom navštívili V.. X. a ten zistil, že pes má poškodenú chrbticu, ochrnuté zadné nohy, odporučil psa na veterinárnu kliniku do L. S.-V.. Od V.. X. získala telefónne číslo na žalovaného v 1. rade a podľa jej vyjadrenie pri prvom telefonickom rozhovore jej povedal, že preplatí účtenky z nemocnice, ak ich prinesie. Pri druhom telefonáte oznámil konkrétnu sumu žalovanému v 1. rade jej mal povedať už, že nič platiť nebude a aby sa obrátil na kolegu, lebo tie psi nepustil on ale jeho kolega. Podľa žalobkyne na odporúčenie lekárky V.. M. absolvovala so psom dornovú metódu, ale súdu nepredložila písomné lekárske odporúčenie. Žalobkyňa neodpovedala súdu (súd totiž zistil, že pes absolvoval 42 krát dornovú metódu) na otázku súdu, koľko masáží dornovou metódou jej bolo pre psa odporúčené. Podľa žalobkyne sa dohodla s pani vykonávajúcou v Česku dornovú metódu, že to bude potrebné realizovať každý týždeň. Podľa žalobkyne tá pani robila jej psovi aj naprávanie krku, nahadzovala mu kĺby, bankovala ho. Navštevovala pani s dornovou metódou aj z dôvodu, že pes sa nemohol vymočiť kvôli zadným nohám. Po tej dornovej metóde nebolo už potom chodiť na masáže. Popravovala psovi krk, nahadzovala kĺby, bankovala ju.

8. Žalovaný v 1. rade sa k veci vyjadril i na pojednávaní. Podľa jeho tvrdenia on nie je vlastníkom žiadnych psov. On v roku 1993 postavil v S. priestory a od vtedy ho každý s tými priestormi spája.

Potvrdil, že prišli za ním mestskí policajti, aby sa vyriešila vec s tými psami. Podľa žalovaného v 1. rade v priestoroch (ktoré v minulosti postavil) boli nájomníci, ktorých telefonicky informoval a dostal od nich pokyn, aby to vybavil (zaplatil pokutu) a že oni to potom vyriešili. V priestoroch mali sídla rôzne firmy a podľa jeho predpokladu tie psy patrili im. Podľa jeho slov jeho psy to neboli a ani nepatrili žiadnej jeho firme, ani firme kde bol konateľom. Žalovaný v 1. rade sa nepamätal, že by mu žalobkyňa telefonovala ohľadom jej pohryznutého psa a nepotvrdil, že by pani A. bola jeho zamestnankyňou (pozn. súdu: čo tvrdil na súde svedok V.).

9. Žalovaný v 2. rade poprel, že by spôsobil žalobkyni škodu, lebo z jeho strany neprišlo vo vzťahu k žalobkyni k porušeniu žiadnej zákonnej ani zmluvnej povinnosti. Vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na to, že žalobkyňa mu nikdy neoznámila vznik akejkoľvek škody a ani si u neho neuplatnila žiadny nárok. Nárok voči nemu neuviedla ani vo svojom podaní zo dňa 20.10.2016, ktorým žiadala povoliť jeho vstup do konania. Žalovaný v 2. rade ďalej uviedol, že nie je vlastníkom ani užívateľom žiadneho areálu v meste S., iba jednej budovy v areáli. Čiže nie je ani vlastníkom brán a oplotenia predmetného areálu. Podľa jeho vedomosti bola v roku 2014 užívateľom podstatnej časti tohto areálu spoločnosť EXVONT s.r.o. Samotnú uplatnenú výšku náhrad škody hodnotí za rozpornú s Občianskym zákonníkom. V rámci vyjadrenia sa odvolal okrem iného na § 118 ods. 1 OZ, § 119 ods. 1,2 OZ z dôvodu, že zvieratá (aj psy) sú hnuiteľnými vecami. Pri určovaní výšky náhrady škody na hnuiteľných veciach sa uplatňuje pravidlo zakotvené z § 443 Občianskeho zákonníku a musí sa vychádzať z toho, v akom rozsahu bola vec poškodená. Plnú výšku náhrady škody má poškodený len, ak by došlo k absolútnej škode na majetku poškodeného. Inak má poškodený právo na náhradu škody iba vo výške potrebnej na uvedenie veci do predošlého stavu. Ak by však náklady na uvedenie do predošlého stavu boli vyššie ako náhrada za zničenú vec, poškodený má nárok len na náhradu vo výške hodnoty zničenej alebo poškodenej veci. Náhrada škody spôsobenej na veci môže byť podľa jeho názoru priznaná najviac do výšky ekvivalentu, za ktorý si môže poškodený obstarat' vec rovnakého druhu a kvality. Náklady vynaložené na opravu veci sú považované za účelné, ak boli vynaložené skutočne len k odstráneniu škody spôsobenej škodnou udalosťou a nie iných a sú primerané. Pokiaľ vynaložené náklady presahujú cenu veci v dobe poškodenia, nie sú považované za skutočnú škodu a nie sú teda z titulu náhrady škody hradené. Žalovaný v 2. rade doložil súdu prehľad cien psov plemena „nemecký špic“ z internetu a vyplýva mu z toho priemerná cena psa nemecký špic je 110 eur. Žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 139,82 eur a 37.245,- Kč je 14-násobne vyšší ako pripúšťa platná právna úprava. Žalovaný v 2. rade poprel, že by žalobkyňou predložené potvrdenie malo preukázať, že jeden zo psov (so známami 2409,2410) mal byť psom ,ktorý napadol psy žalobkyne.

10. Žalobkyňa listinnými dokladmi súdu preukázala nasledovné platby: u V. X. dňa 30.4.2014 v S. 20 eur, na veterinárnej klinike v L. S.C. F. 5.5.2014 sumu 8010 Kč a dňa 13.5.2014 sumu 1850 Kč; u MVDr. M. M. S. dňa 6.8.2014 v sume 680 Kč, dňa 20.8.2014 v sume 2348 Kč, dňa 9.9.2014 v sume 688 Kč, dňa 24.10.2014 v sume 308 Kč. Ďalej preukázala ošetrenia psa v L. S. u lekárov v dni: denne od 1.5.2014 do 5.5.2014, 13.5.2014. Žalobkyňa pokladničnými dokladmi preukázala nákup liekov v sumách: 9,72 Kč, 10,22 Kč, 9,72 Kč, 7,75 Kč, 59 Kč. Žalobkyňa doložila pokladničné bločky na preukázanie kúpy pohonných hmôt (ďalej „PHM“) v období vozenia psa na ošetrenia do Českej republiky: a) PHM kupované M. S.: 10 eur, 19,98 eur, 19,99 eur, 19,98 eur, 9,94 eur, 19,99 eur, 9,98 eur, 9,97 eur = 119,83 eur.; b) PHM kupované v S.: 499,90 Kč, 499,90 Kč, 200,50 Kč, 299,60 Kč, 499,60 Kč, 738 Kč, 401 Kč, 215 Kč, 200 Kč, 300 Kč, 500 Kč, 500 Kč, 499,90 Kč, 500,20 Kč = 5.853,60 Kč. Žalobkyňa ďalej doložila príjmové pokladničné doklady, každý na 500 Kč, s uvedeným účelom platby: ošetrovanie dornovou metódou (zvieratá). Spolu išlo o 42 bločkov x 500 Kč, t. j. 21.000 Kč. Bločky boli konkrétne z týchto dní: z 16.8.2014, 30.8.2014, 23.8.2014, 2.9.2014, 18.9.2014, 9.9.2014, 24.9.2014, 3.10.2014, 10.10.2014, 17.10.2014, 7.11.2014, 14.11.2014, 21.11.2014, neuvedený dátum (čl. 119 spisu), 5.12.2014, 12.12.2014, 14.12.2014, 28.12.2014, 24.10.2014, 31.10.2014, 9.1.2015, 12.1.2015, 16.1.2015, 14.1.2015, 24.1.2015, 28.1.2015, 8.2.2015, 12.2.2015, 17.2.2015 (zle čitateľný deň), 26.2.2015, 5.3.2015, 12.3.2015, 20.3.2015, 25.3.2015, 9.7.2015, 21.7.2015, 3.8.2015, 27.8.2015, 4.9.2015, 5.10.2015, 10.11.2015, 3.12.2015.

11. Z obsahu Všeobecného záväzného nariadenia mesta S. č. 32 o niektorých podmienkach držania psov (ďalej len „VZN“) súd zistil, že v §4 ods. 3 je určená zodpovednosť za psa držiteľovi psa alebo osobe, ktorá psa vedie alebo nad psom vykonáva dohľad . Ďalej je v VZN určená povinnosť pre držiteľa psa alebo toho kto psa vedie, oznámiť svoje meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu osobe, ktorú pes pohryzol. Na verejnom priestranstve musí byť každý pes vedený na vŕdzke a každý nebezpečný

pes musí mať nasadený náhubok. V ods. 6 VZN je uvedené, že držiteľ psa alebo ten, kto psa vedie musí preukázať evidenčnú známku na požiadanie mestskej polícii M. S.. V zmysle § 6 ods. 2 VZN vedie MsP o odchyte psov evidenciu, ktorá obsahuje okrem iného údaje o identifikačnej známke. Majiteľ psa je oprávnený prevziať si odchyteného psa, ak preukáže jeho vlastníctvo.

12. Z obsahu služobného záznamu mestskej polície mesta S. spísaného dňa 01.05.2014 mal súd preukázané, že dňa 30.04.2014 došlo v S. N. L. R. k priestupku podľa § 48 Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v súvislosti s všeobecným záväzným nariadením mesta S.č.č. 32 o niektorých podmienkach držania psov § 7, ods. 1, písm. f, ods. 2, písm. b. V zázname je ako podozrivý uvedený žalovaný v prvom rade. Ako poškodený a svedkovia nie je v zázname uvádzaný nikto.

13. Z služobného záznamu Y. V.Í. (príslušníka Mestskej polície M. S.) súd zistil, že dňa 30.04.2014 o 07.30 hod. piati občania mesta S. oznámili, že po ulici F. T. pobejú dvaja nemecké ovčiaky. Psy ušli z firmy KASSIA International a.s. na ulici R. XX. V zázname sa píše, že bolo zistené, že psy patria žalovanému v 1. rade. Jedného psa odchytila hliadka mestskej polície a odviezla do firmy KASSIA a zamestnankyňa firmy V. A. na ich žiadosť išla pre druhého psa. Dňa 01.05.2014 sa na oddelenie mestskej polície dostavil žalovaný v 1. rade k doriešeniu priestupku, ktorému bolo oznámené, že nechal psy pohybovať sa voľne a tak sa dopustil priestupku podľa § 48 Zákona SNR č. 372/1990 Zb. s odvolaním sa na Všeobecne záväzné nariadenie V. S. č. 32 (§ 7, ods. 1, písm. f, ods. 2, písm. b.) Žalovaný v 1. rade zaplatil blokovú pokutu 30 eur.

XX. Y. V. ako svedok k skutočnostiam z 30.4.2014 uviedol, že mal M. S. pri Lidli službu na prechode pre chodcov. Operátorka mu oznámila nahlásenie viacerými osobami, že v okolí Lidlu sa pohybujú psi. Prerušil službu, služobným vozidlom sa premiestnil do miesta, kde sa mali psi zdržiavať. Psi boli odchytené. Podľa jeho slov bol v kontakte s pracovníčkou žalovaného v 1. rade (W. A.), ktorá mu potvrdila, že im psy chýbajú. S jej spoluprácou tých psov chytili. Jedného psa chytila mestská polícia a jedného pani A.. Podľa svedka mu pani A. povedala, že majiteľom psov je žalovaný v 1. rade, preto ho aj navštívil v práci. Podľa svedka bol menovaný pracovne zaneprázdnený, zaplatil 30 eur pokuty a tým bola vec vyriešená. Svedok si nespomína, že by žalovaný v 1. rade uviedol, že to nie sú jeho psy. Svedok dodal, že on ani nepátral, či sú to psi žalovaného v 1. rade, lebo pre neho bolo prvoradé zaplatenie pokuty.

15. Volaná svedkyňa V. M. sa písomne vyjadrila k udalostiam, ktoré si pamätá. Uviedla, že 30.04.2014 sa nachádzala na priechode pre chodcov na L. A. a o 7.30 hod. Volali viacerí občania, že behajú nemecké ovčiaky v tejto lokalite. Tu vykonával služobnú činnosť Y. V., ktorý jedného z psov odchytil a zistil komu patrí. Následne spoločne išli k žalovanému v 2. rade, ktorému psy patrili. Svedkyňa nebola svedkom napadnutia psa a priestupok riešil Y. V..

16. Svedok W. F. je manželom žalobkyne. On bol osobne prítomný venčiac psa jeho manželky, keď na psa dňa 30.4.2014 zaútočil vlčiak. Svedok vtedy chodil o palici, zrazu ho niečo trhlo, v dôsledku čoho sám spadol na zem. Videl, ako vlčiak začal psa medzi lopatkami hrýzť. Krik mu nepomohol, až okolo idúci mu pomohli, pani zo stánku zavolala mestskú políciu. Podľa svedka mestskí policajti povedali, že ide o psov pána C.. Podľa jeho tvrdenia policajti prišli, pes skočil do kufra a odišli preč, nepýtali sa či sa niekomu niečo stalo. Po útoku bola fenka nehybná, a tak išiel k veterinárovi.

17. Z obsahu potvrdenia mesta S. zo dňa 13.9.2016 (predložené advokátom žalobkyne súdu dňa 13.6.2017) vyplýva, že Mesto S.Í. ako správca dane z nehnuteľností, ostatných miestnych daní a poplatkov eviduje žalovaného v 2. rade (Kassia International, a.s.) ako daňový subjekt miestnej dane za psa. Daň platí za dvoch psov: od 01.05.2013 za nemeckého ovčiaka (číslo známky 2409) a od 01.08.2013 nemeckého ovčiaka (číslo známky 2410). Psi sú prihlásení na adrese sídla firmy: XXX XX S., R. XXXX/XX.

18. V záverečnom vyjadrení advokát žalobkyne zotrval na žalobe v celom rozsahu. Má preukázané že dňa 30.4.2014 bol napadnutý pes žalobkyne v čase 7:15-7:30 hod. pred Lidlom M. S.. U psa išlo o mnohonásobné poranenia, prepichnuté pľúca, mnohonásobnú fraktúru rebier, ochrnutiu zadných končatín. Pes bol hospitalizovaný a podrobil sa operatívnemu zákroku. Nebol schopný sa vyprázdniť, preto prebiehali ďalšie lekárske zákroky. Služobným záznamom polície S. preukázal sťažovanie sa niekoľkými obyvateľmi S. na voľný pohyb dvoch nemeckých ovčiakov. Svedkom V. má potvrdené, že psa odchytil a odovzdal žalovanému v 2. rade. Odvolal sa na rozhodnutia NS ČR 25 sp. zn. Cdo 3516/2007, NS SR sp. zn. 3 Tdo 28/2008. V závere dodal, že pes je to živý tvor a akýkoľvek čin proti zvieratú je považovaný za trestný čin.

19. Advokát žalovaného v 2. rade zotrval na svojich vyjadreniach. Žalobu považujeme za nedôvodnú, lebo žalobca nepreukázal, že by žalovaný v 2. rade spôsobil žalobkyni akúkoľvek škodu. Žiadal žalobu zamietnuť voči žalovanému v 2 rade.

20. Podľa § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka, predmetom občianskoprávných vzťahov sú veci, a pokiaľ to ich povaha pripúšťa, práva alebo iné majetkové hodnoty.

21. Podľa § 119 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, veci sú hnutelné alebo nehnuteľné. Nehnuteľnosťami sú pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom.

22. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

23. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

24. Podľa § 420 ods. 1,3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

25. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

26. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

27. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

28. Predmetom sporu je zaplatenie sumy 139, 82 eur a 37.245 Kč titulom škody z titulu náhrady škody.

29. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne. Súd mal vykonaným dokazovaním, listinnými dôkazmi a výsluchmi svedkov preukázané, že dňa 30.4.2014 dva nemecké ovčiaky (s nezaevidovanou známkou) behali voľne bez náhubku po meste v okolí Lidla, jeden z nich napadol a zranil psa patriaceho žalobkyni, nemeckého stredného špica. Išlo o psíka (bez papierov), ktorého získala žalobkyňa na inzerát zadarmo ako šteňa a má ho už 9 rokov, počas jej pracovnej doby sa o neho stará jej manžel. Útokom vlčiaka jej pes utrpel rôzne zranenia, opísané už v ods. 2 odôvodnenia tohto rozsudku, musel absolvovať rôzne vyšetrenia, operáciu a po operačné masáže dornovou metódou. Žalobkyňa navštevovala so psom lekárov na Slovensku i v Českej republike. Žalobkyňa si najprv vyčíslila náhradu škody v sume 139,82 eur a 14.950,50 Kč vzniknuté v dôsledku prvotných ošetrení, operácie. Následne doložiac 42 pokladničných dokladov po 500 Kč od pani z S. si uplatnila za výkon dornovej metódy realizovanej na psovi 21.000 Kč. Žalobkyňa síce uviedla, že dornovu metódu absolvoval jej pes na odporúčenie zverolekárky, ale súdu nepreukázala toto tvrdenie žiadnym listinným dôkazom a ani tým, že by lekárky vymedzila predpokladaný počet masáží psy touto metódou v počte 42 krát.

30. Vzhľadom na charakter sporu, námietky premlčania žalovaného v 2. rade, popieraním zodpovednosti žalovaných ako aj ich vlastníctva k vlčiakovi, ktorý pohryzol psy žalobkyne, súd sa musel vypořadovať najprv s viacerými predbežnými otázkami. V prvom rade si súd ustálil, že pes (res mobiles) je hnutelnou vecou z hľadiska gramatického výkladu ako aj z hľadiska právneho v zmysle § 118 ods. 1, §119 ods. 1,2 OZ.

31. Súd sa ďalej vypořadával s tým, či sú žalovaní pasívne vecne legitimovaní v konaní. Žalovaný v 1. rade popieral svoje vlastníctvo a teda i zodpovednosť k vlčiakovi. Z vykonaného dokazovania si súd ustálil, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno vo svojom tvrdení, že žalovaný v 1. rade je vlastníkom vlčiaka. Nedoložila súdu žiadny relevantný dôkaz preukazujúci svoje tvrdenie. Podporne súd vychádzal z služobného záznamu Y. V. z 1.5.2014, v ktorom sa uvádza že psy ušli z firmy KASSIA international a.s. V predmetnom zázname sa síce uvádza, že psy patria žalovanému v 1. rade, ale tieto skutočnosti mal súd vyvrátené vyjadrením Y. V. vypočutého ako svedka v konaní. Tento na pojednávaní (súč ako svedok poučený) uviedol, že on ani nepátral, či sú to psi žalovaného v 1. rade, lebo pre neho bolo prvoradé zaplatenie pokuty. Z toho si súd ustálil, že príslušník mestskej polície (ďalej len „MsP“) nemal reálne preukázané vlastníctvo, keď spisoval služobný záznam 1.5.2014. Svedkyňa M. v písomnej výpovedi uviedla zas, že pes patril žalovanému v 2. rade. Žalobkyňa súdu ani nepreukázala, že by žalovaný v

1. rade bol vlastníkom objektov, v ktorých sa vlčiaci zdržiavali v S.. Súd mal preukázané aj výpoveďou žalovaného v 1. rade, že pokutu za voľne behajúceho psy po meste síce uhradil, ale tým svoje vlastníctvo nepotvrdil. Súdu skôr vychádza za logické tvrdenie žalovaného v 1. rade, že zaplatil pokutu za subjekt, ktorému psy patria (lebo sa s nimi poznal) s tým, že následne sa vyporiadajú. Na základe týchto skutočností súd zamietol žalobu voči žalovanému v 1. rade ako nedôvodnú.

32. Súd mal v konaní preukázané, že žalovaný v 2. rade platí miestnu daň za dvoch psov, ktorí sú prihlásení na adrese sídla firmy: XXX XX S., R. XXXX/XX. Za jedného nemeckého ovčiaka (číslo známky 2409) platí daň od 01. 05. 2013 za a a za druhého nemeckého ovčiaka (číslo známky 2410) platí daň od 01. 08. 2013. Z toho si súd ustálil, že žalovaný v 2. rade bol minimálne od mája 2013 vlastníkom jedného, od augusta 2013 už dvoch psov. K škodlivej udalosti, napadnutiu psa, došlo 30.4.2014. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané nepriamymi dôkazmi , že jeden z psov žalovaného v 2. rade napadol fenku žalobkyne. Súdu to nevyplývalo z priameho dôkazu, napríklad že by príslušník MsP mal opísané číslo známky psa, ktorého odovzdal v objekte žalovaného v 2. rade dňa 30.4.2014. Súd dospel k záveru, že pes žalovaného v 2. rade napadol psa žalobkyne vychádzajúc z myšlienkových postupov odvodzovaných z preukázaných nesporných skutočností. Nesporným v konaní bolo, že dňa 30.4.2014 behali voľne po S. v okolí obchodu Lidl dvaja nemeckí vlčiaci . Jedného z nich odchytil pracovník MsP W. V., ktorého aj odovzdal v objekte žalovaného v 2. rade a tam ho i prevzala pani Benešová, jeho pracovníčka. Súd z vyjadrení príslušníka MsP ako aj ním podpísaného záznamu zistil, že v zmysle § 6 ods. 2 VZN nevedel, že by pri zázname o odchyte psov zaznamenal údaje o identifikačnej známke. W. psa neodmietla prevziať, nevrátila ho na MsP v zmysle § 6 ods. 2 VZN. Dokonca na podnet MsP išla odchytiť druhého voľne sa pohybujúceho psa po meste. Súd mal preukázané, že pracovníčka žalovaného v 2. rade si psa prevzala. Súd len dodáva, že by bolo len ťažko uveriteľné, že by sa dňa 30.4.2014 okrem dvoch vlčiakov spomínaných v konaní pohybovali ďalšie dva, alebo že by žalovaný v 2. rade psy prevzal, pritom by mal v areáli už „svoje“ dva vlčiaci. Čiže z týchto všetkých okolností si súd ustálil, že žalovaný v 2. rade je pasívne vecne legitimovaný.

33. Súd sa v ďalšom obligatórne vyporiadal s námietkou premlčania podanou žalovaným v 2. rade. Pri práve na náhradu škody platí kombinovaná premlčacia doba a to dvojročná subjektívna a trojročná objektívna. Pre vzťah objektívnej a subjektívnej premlčacej doby platí zásada, že lehota so subjektívne stanoveným začiatkom nemôže skončiť neskôr ako lehota s objektívne určeným začiatkom, ale môže skončiť najneskoršie s ňou. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že k škodovej udalosti došlo 30.4.2014, kedy pes žalobkyne absolvoval i prvotné vyšetrenia a bola odporúčaná operácia. Z toho súd uzavrel, že dňa 30.4.2014 začala plynúť trojročná objektívna doba. Začiatok subjektívnej premlčacej soby je viazaný na vedomosť poškodenej (v tomto prípade žalobkyne ako majiteľky psa) o škode a kto za škodu zodpovedá. Premlčacia doba začína plynúť dňom, kedy sa poškodená skutočne dozvedela o škode, t.j. kedy nadobudla vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy určitého druhu, ktorý možno natoľko objektívne vyčíslit' v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súd a kto za škodu zodpovedá (R 38/1975). Súd vychádzal z toho, že poškodená sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá; v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a jeho zodpovednosti (za rozsah (výšku) , lebo v zmysle § 106 ods. 1 OZ sa poškodená dozvie o škode vtedy, keď má údaje, ktoré jej umožňujú podať žalobu o náhradu škody na súde, t.j. keď nadobudla vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia (Ro NS ČR z 29.11.2006, sp. zn. 25 Cdo 721/2005). Z obsahu žalobkyňou predložených dokladov preukazujúcich platby za lekárske úkony so psom súd zistil, že prvé platby boli realizované 30.4.2016 (v deň útoku), následne od 1.5. 2014 navštevovala lekára v Česku , dňa 5.5.2014 platila 8010 Kč, 13.5.2014 sumu 1850 Kč a nasledovali ďalšie platby ako sú uvádzané v odseku 10 odôvodnenia tohto rozsudku.

34. Z obsahu služobného záznamu z 1.5.2014 mal súd preukázané, že psy ušli z firmy žalovaného v 2. rade a že jeden pes po odchytení bol odovzdaný vo firme a pracovníčka firmy išla pre druhého psa. Teda z tohto záznamu sa žalobkyňa mohla prvý krát dozvedieť , že vlčiaci patria žalovanému v 2. rade. Žalobkyňa splnomocnila svojho advokáta na zastupovanie v tejto veci 27.5.2014 a teda pokiaľ by žalobkyňa popierala začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby od 1.5.2014, tak si súd ustálil že najneskôr začala plynúť práve 27.5.2014, kedy bola zastúpená advokátom, ktorý mohol do záznamu nahliadnuť. V konečnom dôsledku predmetný záznam aj žalobkyňa k žalobe pripojila. Súd vychádzal podporne z toho, že poškodená sa dozvedela o tom, kto za škodu zodpovedá v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach na základe ktorých si môže urobiť

dostatočný úsudok, ktorá osoba za škodu zodpovedá, pritom v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodenej o zodpovednostnom subjekte (R 16/2014).

35. Súd vychádzal z toho, že uplatnením práva na súde sa zastavuje plynutie premlčacej doby iba vo vzťahu k strane sporu, voči ktorej žalobe smeruje (1 Cdo 64/2004). Žalobkyňa doručila súdu návrh na pristúpenie ďalšieho subjektu na stranu žalovaného ako žalovaného v 2. rade dňa 31.10.2016 bez toho, aby žiadala uložiť mu povinnosť niečo jej platiť. Uznesenie o pripustení vstupu žalovaného v 2. rade do konania (č.k. 7C/191/2015-134 zo dňa 3.11.2016) nadobudlo právoplatnosť síce dňa 17.2.2017, ale účinky voči žalovanému v 2. rade začali plynúť dňom doručenia návrhu na súd dňa 31.10.2016. Čiže ak začala plynúť trojročná objektívna premlčacia doba 30.4.2014, jej koniec by bol datovaný na 30.4.2017. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začala plynúť 27.5.2014 a skončila 27.5.2016. Návrh na pristúpenie žalovaného v 2. rade bol doručený po uplynutí subjektívnej premlčacej doby a preto súd konštatoval, že námietka premlčania žalovaného v 2. rade je dôvodná. Na základe týchto skutočností súd zamietol žalobu aj voči žalovanému v 2. rade a nezaoberal sa už samotnou výškou uplatnenej škody.

36. V závere už len súd dodáva, že v zmysle § 443 OZ aj ak by rozhodoval o výške škody, vychádzal by z pravidla, že zodpovednosť má plniť reparačnú funkciu, t.j. škoda by musela byť vo výške zodpovedajúcej cene poškodenej veci v čase poškodenia.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

40. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalovanému v 2. rade v konaní priznal plnú náhradu trov konania, t. j. 100 %. V konaní bol úspešným aj žalovaný v 1. rade, ale tento si v trovy konania neuplatnil, preto mu súd žiadne ani nepriznal.

41. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).